

Вузлик землі

Петро Перебийніс

Коли долину у далекі мандри,
візьму з собою вузличок землиці –
тієї, у якій коріння хліба,
тієї, у якій моє коріння.
Коли нараз мені в чужому краї
не вистачить на подих України,
коли поміж небес та океанів
не втримають мене стріблисті крила, –
зостанеться гарячий попіль предків,
і я розвіюсь над широким світом
живучими пилинками землиці –
тієї, у якій коріння хліба,
тієї, у якій моє коріння.